

Nr 1035

Av herr **Olsson, Johan**, och herr **Nilsson, Ferdinand**, i anledning av styrelsens för riksdagens förvaltningskontor framställning angående ändring i stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppdragets fullgörande.

(Lika lydande med motion nr 1309 i Andra kammaren)

I riksdagens förvaltningskontors skrivelse den 6 november 1968 angående ändring i stadgan 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppdragets fullgörande föreslås, att riksdagsledamot vars mandat upphör efter fyllda 50 år (i vissa fall 45 år) skall kunna tillerkännas s. k. visstidspension om riksdagsuppdraget innehafts mer än sex (nio) år och vederbörande inte är berättigad till ålderspension. Förslaget motiveras i första hand med att riksdagsarbetet numera är ägnat att medföra sådana olägenheter för ledamöterna i deras "vanliga" gärning att det i praktiken ofta är omöjligt att efter flera års frånvaro kunna påräkna att återgå till denna om mandat upphör. Därigenom skulle avsevärda ekonomiska problem kunna uppstå för uppdragstagaren om uppdraget upphör utan att han uttryckt önskemål om detta.

De ekonomiska trygghetsfrågorna är givetvis mycket väsentliga. Detta gäller dock inte enbart för riksdagens ledamöter utan har giltighet för alla medborgare. Det är emellertid samtidigt angeläget att trygghetsfrågorna så långt möjligt ordnas lika för alla.

Då delade meningar således råder om utformningen av detaljerna i förslaget om visstidspension för riksdagsledamöterna får vi föreslå, att riksdagen avslår förslaget och att nytt överarbetat förslag framläggs till nästa års riksdag.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen avslår förvaltningskontorets skrivelse av den 6 november 1968 angående ändring i ersättningsstadgan; samt

att riksdagen i skrivelse till förvaltningskontoret hemställer att nytt förslag föreläggs 1969 års riksdag.

Stockholm den 26 november 1968

Johan A. Olsson (cp)

Ferdinand Nilsson (cp)
i Kungsängen